

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 26 a § lagen om skatteuppbörd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd som gäller villkoren för överföring av skattemedel till en annan stat ändras så, att skatterna kan överföras på samma villkor som de i Finland

kan räknas den skattskyldige till godo vid beskattningen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Mellan de nordiska länderna gäller ett avtal den 7 december 1989 om handräckning i skatteärenden (FördrS 37/1991). De behöriga myndigheterna enligt avtalet har den 19 juni 1991 med stöd av artikel 20 i avtalet träffat en överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt (FördrS 53/1991), nedan *uppbördsöverenskommelsen*. I överenskommelsen ingår bestämmelser om vilket nordiskt land som kan kräva förskott när en person med hemvist i ett nordiskt land förvärvar arbetsinkomst från ett annat nordiskt land samt om överföring av skatt mellan de nordiska länderna.

I uppbördsöverenskommelsen har i regel följts samma principer som de som i fråga om fördelningen av beskattningsrätten har föreskrivits i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 91/1989), nedan *inkomstskatteavtalet*. Uppbördsöverenskommelsen förpliktar de behöriga myndigheterna i de nordiska länderna att sinsemellan utbyta uppgifter i ärenden om innehållning av förskott samt att meddela varandra ändringar i innehållning av förskott. Uppbördsöverenskommelsen gör det också möjligt att överföra förskott och influtna skatter från ett nordiskt land till ett annat, när förskott uppburits i en avtalsslutande stat och rätten att beskatta inkomsterna i fråga enligt inkomst-

skatteavtalet tillkommer en annan avtalsslutande stat än den i vilken förskottet har uppburits.

Enligt 26 a § lagen om skatteuppbörd (611/1978) bestäms de förutsättningar som gör det möjligt att överföra skattemedel enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen. Ett villkor för överföring är att medlen har influtit till skattemyndigheten eller att åtminstone en tillräcklig utredning erhållits om att de har influtit. Överföring är inte möjlig exempelvis när arbetsgivaren har underlåtit att betala in de innehållna förskotten till skattemyndigheten, även om det innehållna förskottet skulle användas som betalning av skatt som skall påföras en arbetstagare i Finland, om inkomsten beskattades i Finland.

Avsikten är att se över uppbördsöverenskommelsen så, att bestämmelserna om överföring av skatt i överenskommelsen även tillämpas på pensionsinkomst och näringsinkomst. I detta sammanhang avses överenskommelsen bli preciserad så, att det blir möjligt att överföra innehållet förskotts även när arbetsgivaren har verkställt förskottsinnehållning på arbetstagarens lön, men underlåtit att betala in förskottet till skattemyndigheten. Detta förutsätter att förskottet kan räknas den skattskyldige till godo vid beskattningen. I alla nordiska länder är man överens om att arbetsgivarens försummelser vid inbetalning av förskott till skattemyndigheterna skall lända den stat till skada som är

ansvarig för den förskottsuppbörd som gäller arbetsgivaren i fråga. För genomförandet av denna princip är det nödvändigt att ändra villkoren för överföring av skattemedel i 26 a § lagen om skatteuppbörd. Samtidigt föreslås vissa smärre tekniska justeringar i paragrafen.

Mom. 1 gör det möjligt att överföra de medel som avses i 2 och 3 mom., oberoende av om de influtit till skattemyndigheten.

Ett villkor för överföring av förskott innan beskattningen har blivit slutförd är enligt 2 mom. att förskott kan överföras till en annan stat under samma förutsättningar som de, på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), kunde räknas den skattskyldige till godo vid beskattning i Finland. Då skulle exempelvis de förskott som arbetsgivaren innehållit från arbetstagarens lön kunna överföras till en annan stat på grundval av att arbetstagaren har företett ett förskottsinnehållningsbevis. Sådan överföring skulle få ske även när arbetsgivaren har underlåtit att betala in förskottet till skattemyndigheten. Villkoret i den gällande lagen att medlen har influtit till myndigheten föreslås bli slopat.

I mom. 3 föreskrivs om överföringen av skattemedel efter förskottsuppbördsstadiet. Förskottsåterbäring kan överföras till en annan stat oberoende av om förskottsinnehåll-

ningen har influtit till skattemyndigheten, om grunden för återbäringen är en innehållning som vid den skattskyldiges beskattning räknats till godo på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande. Ett villkor för överföring av annan återbäring som avses i 70 § lagen om beskattningsförfarande är alltså att medlen är i skattemyndighetens besittning.

Mom. 4 är oförändrat till sitt sakliga innehåll.

2. Propositionens ekonomiska och administrativa verkningar

Propositionen har inga administrativa och inga nämnvärda ekonomiska verkningar.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

4. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 26 a § lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 26 a §, sådan den lyder i lagar 353/1991, 1566/1995 och 1121/1996, som följer:

26 a §

Skattestyrelsen eller på skattestyrelsens förordnande länsskatteverket kan till en främmande stat överföra förskott eller andra skattemedel enligt bestämmelserna i en internationell överenskommelse med syfte att undvika att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller att reglera överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*). Om inte annorlunda bestäms nedan, är ett villkor för överföring av medel att de medel som skall överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett internationellt avtal för att undvika

dubbelbeskattning (*skatteavtal*) har använts till avkortning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till avkortning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Är det uppenbart att villkoren i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda, kan förskott, som en annan avtalsslutande stat har begärt att skall överföras och som på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland, överföras till myndighet i den andra avtalsslutande staten utan att invänta att be-

skattningen har blivit slutförd så som avses i 49 § lagen om beskattningsförfarande.

Förskottsåterbäring som avses i 50 § lagen om beskattningsförfarande och belopp som avses i 76 § i samma lag skall överföras till myndighet i en främmande stat, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett förfarande vid ömsesidig överenskommelse enligt ett skatteavtal mellan Finland och en främmande stat, skall de medel som avses i 1 mom. eller den del av dem som överföringsbegäran gäller likaså överföras till myndigheten i den främmande staten.

Om återbäring enligt lagen om förskotts-
uppbörd, lagen om beskattningsförfarande
och lagen om beskattning av begränsat skatt-
skyldig för inkomst och förmögenhet
(627/1978) uppenbarligen föranleds av till-
lämpningen av en uppbördsöverenskommel-
se eller ett skatteavtal, skall myndigheten i
vederbörande främmande stat underrättas om
återbäringen, och utbetalningen uppskjutas
enligt bestämmelserna i uppbördsöverens-
kommelsen.

Denna lag träder i kraft den

199 .

Helsingfors den 7 maj 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Arja Alho

Lag

om ändring av 26 a § lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 26 a §, sådan den lyder i lagar 353/1991, 1566/1995 och 1121/1996, som följer:

Gällande lydelse

26 a §

Skattestyrelsen eller på skattestyrelsens förordnande länsskatteverket kan till en främmande stat överföra skattemedel som har influtit i form av förskott eller på något annat sätt. Överföringen av medel sker enligt bestämmelser i en internationell överenskommelse med syfte att undvika att förskott på skatt uppbärs i mer än en avtalsstat eller att reglera överföringen av skattemedel mellan avtalsstaterna. Om inte annorlunda stadgas nedan, är ett villkor för överföring av medel att de medel som skall överföras inte vid beskattning i Finland genom tillämpning av ett internationellt avtal för att undvika dubbelbeskattning har använts till avkortning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till avkortning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsstat.

Är det uppenbart att villkoren i en överenskommelse som avses i 1 mom. är uppfyllda, kan förskottsinnehållningsmedel som en annan avtalsstat har begärt att skall överföras, sedan tillräcklig utredning erhållits om att dessa har influtit, överföras till behörig myndighet i den andra avtalsstaten utan att invänta att beskattningen har blivit avslutad så som avses i 49 § lagen om beskattningsförfarande.

Förskottsåterbäring som avses i 50 § lagen om beskattningsförfarande och belopp som avses i 76 § i samma lag skall överföras till behörig myndighet i en annan avtalsstat, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda och de medel som skall överföras är i skatteuppbördsmyndighetens besittning. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett ömsesidigt förfarande som grundar sig på ett mellan Finland och en främmande stat ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning, skall de medel som har influtit eller den del av dem som överföringsbegäran gäller likaså överföras till den andra av-

Föreslagen lydelse

26 a §

Skattestyrelsen eller på skattestyrelsens förordnande länsskatteverket kan till en främmande stat överföra *förskott eller andra skattemedel* enligt bestämmelserna i en internationell överenskommelse med syfte att undvika att förskott på skatt uppbärs i mer än en stat eller att reglera överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*). Om inte annorlunda bestäms nedan, är ett villkor för överföring av medel att de medel som skall överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett internationellt avtal för att undvika dubbelbeskattning (*skatteavtal*) har använts till avkortning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till avkortning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Är det uppenbart att villkoren i en *uppbördsöverenskommelse* och ett *skatteavtal* är uppfyllda, kan *förskott*, som en annan avtalsslutande stat har begärt att skall överföras och som *på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland*, överföras till myndighet i den andra avtalsslutande staten utan att invänta att beskattningen har blivit slutförd så som avses i 49 § lagen om beskattningsförfarande.

Förskottsåterbäring som avses i 50 § lagen om beskattningsförfarande och belopp som avses i 76 § i samma lag skall överföras till myndighet i *en främmande stat*, om de villkor som anges i 1 mom. är uppfyllda. Då inkomst inte beskattas i Finland på grund av ett förfarande vid ömsesidig överenskommelse enligt *ett skatteavtal* mellan Finland och en främmande stat, skall *de medel som avses i 1 mom.* eller den del av dem som överföringsbegäran gäller likaså överföras till myndigheten i den främmande staten.

Gällande lydelse

talsstaten.

Om återbäring enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattningsförfarande eller källskattelagen uppenbarligen föranleds av tillämpningen av en sådan överenskommelse eller ett sådant avtal som avses i 1 mom., skall den behöriga myndigheten i den andra avtalsstaten underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt den i 1 mom. först nämnda överenskommelsen.

Föreslagen lydelse

Om återbäring enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattningsförfarande och *lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978)* uppenbarligen föranleds av tillämpningen av *en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal*, skall myndigheten i vederbörande *främmande stat* underrättas om återbäringen, och utbetalningen uppskjutas enligt bestämmelserna i *uppbördsöverenskommelsen*.

Denna lag träder i kraft den

199 .

